

Szeged város tanácsának végrehajtó bizottsága számot adott a végzett munkáról

**Dénes Leó elvtárs referátuma a legutóbbi ülés óta eltelt idő
eredményeiről és hiányosságairól**

Szeged város tanácsa megtartotta II. rendes nyilvános ülését. Dénes Leó elvtárs, a vb. elnöke üdvözölte a megjelenteket és megtartotta beszámolóját a legutóbbi tanácsülés óta végzett munkáról.

Dénes elvtárs beszámolója elején megállapította, hogy a városi tanács a múlt év december hó 15-én megtartott rendes ülése óta is igyekezett rászolgálni a város dolgozó népének bizalmára. A termésbegyűjtés eredményeinek ismertetésében hangsúlyozta, hogy Szeged város nem teljesítette megfelelő mértékben a termésbegyűjtést. A begyűjtési munkálatok elején a tanács-tagok, de maga a végrehajtó bizottság is alábecsülte a begyűjtés jelentőségét. Nem tartotta szem előtt azt a követelményt, hogy a tervet nemcsak teljesíteni kell, hanem túl is lehet teljesíteni.

Nem kezelte a kuláksot kezdetben a szükséges erővel.

Megtörtént, hogy az elszámoltató bizottságba beosztott tanács-tag is belekerült a beszoigáltásra kötelezett parasztkodók, sáránközők uszályába. Pártunk írányításával a begyűjtési munka későbbi folyamán a végrehajtó bizottság igyekezett ezeket a hibákat kiküszöbölni, a bizottságokat pedig átszervezte.

Dénes elvtárs a továbbiakban rámutatott arra, hogy a város földjének 16 százalékán működnek termelőszövetkezeti csoportok. Ezeknek a száma 10 és mindannyi III. típusú. A termelőszövetkezetek fejlődését gátolja az a körülmény, hogy a termelőszövetkezeti csoport tagjai nem foglalkoznak elegendő az egyéniileg dolgozó paraszttal.

Mezőgazdasági osztályunk feladata, hogy a középarasztok felé is terjessze ki az agitációt és a III. típusú tszcs mellett az I. és II. típusú szervezeti szabályzatát ismertessék.

Ismertette jelentése során Dénes elvtárs Szeged területének átlagos termésbegyűjtési eredményét. A begyűjtés eredménye február 8-ig a következő: búzából 78 százalék, takarmánygabonából 89 százalék, kukoricából 109 százalék, szénából 26 százalék, napraforgóból 6 százalék. A begyűjtési terv második részében Szeged város eddig összesen 4 és fél vagon kenyérgabonát és másfél vagon kukoricát gyűjtött be. Ezzel a megyében Szeged az első helyen álló Szegedi Járás után következik.

Az eredmények mellett egyes helyeken komoly lemaradások is mutatkoznak.

Ennek oka főként az, hogy kezdetben a tanács-tagok, de maga a végrehajtó bizottság sem értékelte megfelelően a begyűjtés jelentőségét.

A városra kiszabott begyűjtést igyekeznünk március 18-ig teljesíteni. „Meg kell állapítanom — mondotta Dénes elvtárs —, hogy a DÉFOSZ gyenge támogatást nyújtott a begyűjtéshez.” A kulák elszámoltatását határidőn belül megfelelő dolgozókból álló bizottsággal végeztetjük. A legjobb elszámoltató bizottság tagjai Koszorus István, a Szegedi Kenderfonógyár él munkása, Varga Sándor és Kónya János tanács-tagok.

Ezután foglalkozott Dénes elvtárs az ipari termeléssel. Rámutatott arra, hogy

az üzemek tovább szélesítik termelési eredményeiket.

A Szegedi Textilkombinát és az Újszegedi Kendergyár üzemek lettek. A városi tanács hatáskörébe tartozó vállalatok termelési tervüket globálisan 119,5 százalékra teljesítették. Az üzemek dolgozói 70—80 százalékban tet-

tek kongresszusi felajánlást, ugyanannyian kötöttek hosszulejártatú versenyszervezőt. Nagy lelkesedéssel vesznek részt a versenyben városunk fiataljai is. Egyes üzemekben a fiatalok 90 százaléka tett kongresszusi felajánlást. De elmondhatjuk ugyanezt a dolgozó nőkkel kapcsolatban is.

Az egyes ügysztyályok munkájának ismertetése után, kifejtette még Dénes elvtárs, hogy a szegedi tanácsnak is egyik központi kérdése, hogy

fejlődő iparunkat, bányáinkat munkaerővel lássa el.

Megemlítette, hogy Dunapentélre hetenként 5—10-en mennek Szegedről és hogy a bábólnai állami gazdaságba 45 szegedi dolgozó szerződött.

Befejezésül Dénes elvtárs utalt a rendkívüli feszült nemzetközi helyzetre, amely int bennünket, hogy fokozottabb tevékenységet fejtünk ki minden téren. Fokozzuk ragaszkodásunkat és szeretetünket a Szovjetunióhoz. Ezen a téren Szeged a legutóbb is komoly lépést tett azzal, hogy itt létesült hazánkban az első Lenjin—Sztálin-szobor.

Arra törekszünk, hogy tanácsrendszerrel kiszélesítsük és még jobban elmélyítsük a dolgozó néppel a kapcsolatainkat.

Ezután Tombác Imre elvtárs tette meg jelentését arról a munkáról, amelyet a Végrehajtó Bizottság fejtett ki a legutóbbi rendes tanácsülés óta. Jelentésében különösen az Oktatási Osztály munkájáról emlékezett meg. Az Oktatási Osztály a lemorzsolódás ellen, az iskolai fegyelem és tanulmányi színvonal emelése érdekében fejt ki tevékenységet. Az általános iskolákban a lemorzsolódás 0,7 százalék, ami kedvező eredmény lenne, ha ezzel szemben nem állana az a tény, hogy a VIII. osztályoknál a lemorzsolódás már 50 százalékra rug.

Az iskolai fegyelem, lemorzsolódás és tanulmányi színvonal emelése érdekében folytatott küzdelemben — mondotta Tombác elvtárs

nagy segítséget nyújtott a Szegedi Pártbizottság január 7-i bírálata, amely mozgósította a tanerőket, a szülői munkaközösségeket, az MNDSZ-t és a DISZ-t.

Az iskolai fegyelemben és a tanulmányi színvonal emelésében az eredmény Szegeden valamivel jobb az ország átlagos eredményénél.

Az Állandó Bizottságok munkájáról Mison Gusztáv elvtárs számolt be. Itt a kezdeti nehézségek után — mondotta — egyre inkább javulás mutatkozik. A Végrehajtó Bizottság igyekszik előmozdítani az Állandó Bizottságok munkáját azzal is, hogy az egyes Bizottságokba előadókát küld, akik a Bizottságoknak segítséget nyújtanak azzal, hogy szakkérdésekben felvilágosítást adnak. Foglalkozott Mison elvtárs a fogadóórákat is. Felhívta a tanács-tagok figyelmét arra, hogy a fogadóórákon tapasztalt hangulatot, vagy elhangzott kívánságokat és javaslatokat az Állandó Bizottságok értékeljék ki és terjesszék a Végrehajtó Bizottság, illetve a tanács elé.

Bejelentette még, hogy a Végrehajtó Bizottság az egyes ügysztyályokat átszervezte és ennek folyamán a Terv-Statistikai és Munkaerőgazdálkodási Osztályt, egymástól különálló Tervstatistikai és Munkaerőgazdálkodási Osztályra osztotta, ugyanígy kettéfele osztotta az Ipari és Kereskedelmi Osztályt is. A Közegészségi és Népjelölti Oszt-

ályt pedig úgy szervezte át, hogy a népjelölti ügyeket az Igazgatási Osztályba olvasztotta be. Felkérte Mison elvtárs a tanácsot, hogy az új ügysztyályok mellé állítsa fel az Állandó Bizottságokat.

A beszámolókat több hozzászólás követte. Dr. Zápori Dezső a MÁV Fűtőház vízellátását tette szóvá, ahol a dolgozók a Tiszából szivattyúzott fertőzött vizet használnák az iváson kívül mindenre. Foglalkozott hozzászólásában a körzeti kezelőorvosok túlerheltségével és javasolta, hogy

a Közegészségügyi Osztály költségtervét az 1952. évre az Állandó Bizottság javaslatára alapján állítsák össze.

Ezután Zápori elvtárs a Közegészségügyi Állandó Bizottság nevében versenyfelhívással fordult a többi Állandó Bizottságokhoz. A versenyfeltételek a következők:

1. Munkáját természetesen fogja végezni, a megírt javaslatok végrehajtását felelősök biztosítják.

2. Jó népszerű munkával megszünteti az igazolatlan elmaradásokat az értekezleteken.

3. Mielőbb kéri ki és bemutatja a végrehajtó bizottságnak a társadalmi aktívák hálózatát.

Komócsin Antal elvtárs azokra a hiányosságokra mutatott rá, amelyek a dolgozó parasztság felvilágosításánál mutatkoztak. Általában.

a dolgozó parasztság jó felvilágosító munka mellett, becsületesen eleget tett begyűjtési kötelezettségének.

A kulákság, — különösen pedig az úri szölobirtokos kulákok, — igyekezzenek kibujni a teljesítési kötelezettségek alól. Reszta Miklós elvtárs azokról a hiányosságokról számolt be, amelyeket az iskolák látogatásánál tapasztalt. Sol az igazolatlan mulasztás a középiskolákban. A fogadóórák fontosságára hívta fel a tanács figyelmét és javasolta, hogy a dorozsmai zsilip környékét, a Gyulatelepet és Béke-telepet magábfoglaló külterületen két fogadóhelyet állítsanak fel, mert ezen a nagyterjedésű területen egy fogadóhely nem elegendő.

Hevesi Erzsébet és Farlas Istvánné az oktatás, Szili Antal és Dunai József a terménybegyűjtés kérdésében szöltak hozzá a napirendhez, Lódi Ferenc

a szegedi írók fokozottabb támogatására kérte fel a városi tanácsot.

Idős Komócsin Mihály elvtársnak, a városi tanács pénzügyi osztálya vezetőjének felszólalásával lapunk egyik következő számában foglalkozunk. Baló János és Ipovics Antal határozati javaslatokat terjesztettek elő. Baló János határozati javaslata a következő:

1. A tanács utasítsa a végrehajtó bizottságot, hogy a terménybegyűjtést fokozott mértékben szorgalmazza, ne várjenek semmiféle lazasággal. A munkájukat hanyagul végzőkkel szemben a legnagyobb szigorral járjon el.

2. A tanács tagjai jó példával járjanak elől a terménybegyűjtésben.

3. A végrehajtó bizottság kezelje a kulákokat olyan erővel, ahogyan ezt nekünk Sztálin és Rákosi elvtárs tanítják.

Ipovics András a Szegedi Textilkombinát dolgozói nevében javasolja, hogy a Kálvária-utca nevét a Magyarország felszabadításában résztvevő hős szovjet hadvezérről, Tolbuchin marsallról, Tolbuchin-útra, a Somogyi-utcat pedig a magyar munkásmozgalom mártírjáról, Somogyi Béla-utcára változtassák.

A határozati javaslatokat a tanácsülés egyhangúlag elfogadta.

A felszólalásokra Dénes Leó elvtárs válaszolt.

Ahol jól

DOLGOZIK A SZAKSZERVEZET

Egyre magasabbra ível a verseny a DÉMÁ-ban

Elvtársak, javaslom, hogy a taggyűlésen könyvjutalom adjunk a legjobb bizalmiaknak. Ez további jobb munkára lelkesíti őket és társaikat is.” A javaslatot a DÉMÁ Cipőgyár üzemi bizottsága elfogadta. A taggyűlésen a kongresszusi verseny szervezésében és a termelő munkában legkiválóbb eredményt elérő bizalmiakat könyvjutalomban részesíti az üzemi bizottság. A bizalmiak valóban példamutatóan dolgoznak. Az üzem munkásainak eddig több mint kilenven százaléka fogadta meg a bizalmiak lelkes, meggyőző szavait és a műszakiak segítségével többen már jóval túlteljesítették azokat a vállalásokat, melyeket Pártunk kongresszusának tiszteletére tettek.

A bizalmiak jó munkáját az üzemi pártvezetőség útmutatása teszi lehetővé. A szakszervezeti aktívák munkájának eredményét a napi termelés növekvő számai bizonyítják. Kotor János például a kongresszusi verseny óta átlagosan 140 százalékot teljesít. A szabáston Papp László és Lengyel Ferenc szakszervezeti bizalmiak járnak az élen.

A nagyszerű eredmények még jobb munkára lelkesítik az ÜB-t. Helyesen látják a hibákat és harcolnak kiküszöbölésükért. Már több mint egy hete egyetlen igazolatlan hiányzás sem fordul elő a DÉMÁ-ban. Most, amikor a Kongresszus Hétre készülnek, még fokozzák a felvilágosító munkát és a verseny állandó szervezőjévé válnak. Minden műhely szakszervezeti munkáját egy-egy ÜB-tag segíti. Minden reggel szakszervezeti bizalmi gyűlést tartanak, ezeken megbeszöik a felmerült problémákat. Így például a szabáston a bizalmiak hozzászólásokban felhozták: a raktár végezzék meg munkájukat, hogy a munkásoknak ne kelljen naponta kétszer is raktárba menni anyagért és ott többször öt-tíz percet ezzel eltölteni. A Kongresszusi Hétre már ezt a hiányosságot is kiküszöbölik és így még tovább fokozzák eredményüket a szabáston dolgozói.

Kond Erzsébet elvtársnő, az Üzemi Bizottság titkára lelkesíti, ellenőrző a kongresszusi verseny sikeréért folyó szakszervezeti munkát. Mindenhol ott van, ahol szükség van rá, segít a hibákon. Felhívja egy-egy ÜB-tag figyelmét a műhelyben tapasztalt hiányosságokra.

Kond elvtársnő ügyel arra is, hogy a verseny nyilvánossága változatos és világos legyen. A Kongresszusi Hétén minden nap három óránként értékelik ki a versenyt és az élenjáróknak jutalomleveleket közvetítenek. Ugyanakkor azokat is népszerűsítik, akik eddig 100 százalék alul teljesítették, de felfokozták eredményüket. Csasztuskát írnak majd az élenjáróról. Már készülnek a vándorújszölók, amelyeket az üzem legjobb kongresszusi versenyzője, brigádja kap. Értekezletre gyűlt össze az üzemi háromszöök, hogy megbeszéljék: a Kongresszusi Hétén milyen változatossá és ötletessé tegyék még a verseny nyilvánosságát.

Kond Erzsébet elvtársnő soha nem dolgozik, tudja, hogy a Párt nagy feladatok megoldását bírta rá, felelősségteljes munkát végez. Lelekesedéssel, kommunista példamutatással igyekezik az Üzemi Bizottság többi tagjával együtt jól végrehajtani a vállalásokat és leküzdeni a nehézségeket. Az Üzemi Bizottság számára nagy segítséget jelent az üzemi pártvezetőség útmutatása, bírálata. Szorosan együttműködnek a pártvezetőséggel és a tudást jól állítják a feladatokat. Minden ÜB-tag segíti a közös célkitűzések megvalósítását.

és ahol rosszul

Egy helyben topognak a Szörme- és Bőrruha ÁV-ban

A Szörme- és Bőrruhakészítő ÁV-ban már a kongresszusi verseny megszervezésénél gyengén dolgozott az üzemi bizottság. Nem voltak konkrét felajánlások, mert a szakszervezeti bizalmiak nem tudatosították a kongresszus jelentőségét, nem mutattak rá, hogy az anyagtakarékosság fokozásával és a minőségi munkával is erősítik Pártunkat és a béke táborát.

A népszerűlk szervezték meg újra a vállalásokat. És a bizalmiak? A szakszervezet feladata a verseny szervezése. A 12 szakszervezeti bizalmi segítségével valóban minden dolgozót lehetne mozgósítani a versenyre. De a bizalmiak többsége csak papíron létezik. Az ÜB-titkárnak csak két hétben egyszer van „ideje”, hogy bizalmi-értekezletet tartson. Így természetesen nem láthatják a napi feladatokat, nem számolhatnak be az esetenként felmerült hibákról.

Nem működik szorosan a párt-szervezet és az üzemi bizottság. Vagy a párttitkár elvársnak nincs arra ideje, hogy segítséget adjon az üzemi bizottságnak, vagy az ÜB nem fordul a párttitkár felé kérdésekkel. A párt-szervezet ugyan, többször kritikát gyakorolt az ÜB munkája felett, ezeket a hibákat azonban nem javították ki és maga a párt-szervezet sem nyújtott konkrét segítséget a hibák kiküszöbölésében.

Rosszul megy a verseny nyilvánosságának biztosítása? A párt-szervezet felállított egy fekete táblát, ahol az üzemrész minden dolgozójának nevét és teljesítményét feltüntetik ugyan, csak az a hiba, hogy abc. sorrendben. Így természetesen nem válnak külön a kiváló eredményt elérő dolgozók nevei.

Szervezetlenség, kritikátlanság jellemzi az Üzemi Bizottság munkáját. Kiss László ÜB-titkár nem segíti az egyes Üzemi Bizottsági tagokat munkájuk elvégzésében. Nem beszél meg velük a feladatokat és nem ellenőrző mindennapos munkájukat. Az Üzemi Bizottság egyes tagjai is látják a hibákat és meg sem mondják meg bárain, nyíltan: sürgős változásra, jobb munkára van szükség. E bírálat nélkül nem érhetnek el javulást az üzemi szakszervezeti munkában.

A Szörme és Bőrruhakészítő ÁV-ban igen nagy lemaradások mutatkoznak a kongresszusi versenyben. Most, amikor az üzemek dolgozói felkészültek, hogy a kongresszusi hétén megfeszített munkával hatalmas eredményeket érnek el és már előre tervezik, hogy nagymértékben túlteljesítik kongresszusi vállalásukat, a Bőrruhakészítő ÁV-ban a verseny olyan rosszul megy, ahogy megindult.

A dolgozók csak azt látják a táblán, hogy milyen teljesítményeket értek el az előző nap, de nincs előttük, hogy mennyire teljesítették a kongresszusi felajánlásukat. A bizalmiakon keresztül nem mutatnak rá az üzemben felmerült hibákra. A szakszervezet nem mozgósítja a műszakiakat, hogy azok a műszaki előfeltételek biztosításával hozzájáruljanak a Kongresszusi Hét sikeréhez.

A pártkongresszus tiszteletére az üzem felajánlotta, hogy tíz százalékkal csökkentik a száz százalékon alul teljesítők számát. Ez a szám még mindig 15 százalék. Hogyan akarják ezt a számot a Kongresszusi Hét alatt tíz százalékkal csökkenteni, amikor a bizalmiak nem végeznek megfelelő felvilágosító munkát és nem segítik munkatársaikat abban, hogy magasabb eredményeket érjenek el?

Most, amikor a Kongresszusi Hétre készülünk, az Üzemi Bizottság minden tagja tanuljon a hibákból, közösen beszéljék meg a hibák kiküszöbölésének módját. Osszák fel egymás között az üzemrészeket, állandóan segítsék és ellenőrizzék a műhelybizalmiak mindennapos verseny munkáját. Neveljék nagyobb önállóságra, áldozatkésztségre őket. Így alkalmassá válnak a munkaverseny tevékenyebb szervezésére, eredményes ellenőrzésére. Biztosítsák a verseny változatos és nagy nyilvánosságát, az élenjáró dolgozókat külön felhívásával. Így biztos győzelemre viszik üzemben belül is Pártunk kongresszusára indított versenyt.